Пресуда
Великог Суда за Грађ. Ствари

упарници

Меріме жене Меркаде Лисима Падро обв. трговца, под заступленьем нек. Пуномоћника Димитрија К. Поповића обв.

противу

Димитрија Стояновића Калајџије обв

Ради 1000. Фунт за продати Аманет

Пресудили су
Председатељ
Ђ. Петровић
судије
М. Гавриловић
Матија Матић
Ефрем Груић
А. Јев. Поповић
I секретар
Д. Шошић

Велики Суд за Грађ. Ствари, по незадовољству Тужителеве стране, изјављеној противу пресуде Суда вароши Београда, од 1. Маја 1862. №. 91. и 650 у предложеном предмету изречене, разсмотривши акта предмета овог ничега се узело у обзирење

1. Да је обтуженый признао, да је са Тужителькиним мужем; (кои се по §. 109. и 111. Грађ. зак. за заступника жене сматра) погодио аманет женин за 1000 Фунт. а аманет по §. 531. и §. 642 Грађ. закона. уговор важећи.

2. Да уговор усмени или писмени по §. 540 Гр. зак. има једнаку важ„ност. 3. Да обтуженый ничим није могао доказати, да је са Тужителькиним мужем приликом куповине Аманета уговорио, да о овоме начину писмени уговор; Јер се оно мора сведоџбом К Лепрот Стефановићем доказати, да је обтуженым са Меркадот

ИСТОРИЈСКИ АРХИВ БЕОГРАДА

ИАБ-ЧГБ-К695-1863-ф29-208

уговорію да за последнюю 500 ## дес начине уговоръ, неможе учести за
закључень на писмени уговоръ, нег[о] по само уговоръ о на[ба]
Завки Писменог доказа за последни рокъ и остале куповине.

У. За се обтуженым неможе оспоравати ни тимъ, што вели,
да в уговоръ са Мерядом закључень, а ни са тужителькот, [ка]дъ
недокажу, да в нарочито то уговорено, да уговоръ тек онда има се
за закључень сматрати, [ка]дъ га и Мерям одобри, Но тай в[ъ]в
уговоръ и тужитель на Мерям, кои онда при продаи Аната ни
Была, неможе бити уважень и зато, што Мерям той продаи
ни противна вель и она сама уговоръ свои мужа са Тужителем
у свом сморено закључени усваја и справи извршенъ исков
на што се обтужены према наведеним разлозима има пригудити и напоседку

5 За в потраживат Супротивника тужителькиног да му
обтужени 7 фор: у име трошка и даноуде у месечно ##(Сла: 147.
Судеког Поступ.) и да в тужены поред тога по Сла 293. Гр. поступа Суд:
одговорань Суду за парничну таксу на 1000. ## дес као вредност
продатог добра, и по Чл. 296 и 297. истог Зак за таксу пресуда и Артію

На основу дакле свега предложеног в[е]лики вуд по
менуту пресуду прво степеног вуда преиначава и тако гла
суе: За уговоръ о Куповини Аната остане сатаман, по Коме
да обтуженый Анатъ прими и по уговору Анатъ исплати,
а поред тога да Супротивнику Тужителькиног 7 фор. дес.
у име трошка и даноуде, а Суду на 1000 ## дес парничну и остале
такође платити.

Из засед. велик. вуда за Гр. Была Г одвеч
№ 25 66/862 и 10. Августа 1863 год у Београду.

I Секретар
Ст Шошкић

Председатель Суда
Б Петровић

НАБ, ГГБ, ф. 695, ф. 29, 208/1863